

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ กุฎีกลางน้ำ สวนแสงธรรม กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ศาสนาพุทธมีจิตวิญญาณ

ศาสนาต่างๆ เรามาทราบชัดเจนตอนที่เราจะว่าคัดค้านก็ได้ ไม่คัดค้านก็ได้ เพราะเราพูดตามธรรม พระพุทธเจ้าสอนโลกให้มีความสงบร่มเย็น อภัยทุกชีวิตของสัตว์ ไม่ให้แตะต้องกันเลย นี่คือพุทธศาสนา แม้แต่สัตว์อยู่ในครรภ์ก็ไม่ให้แตะ ให้สิทธิ์เสมอภาคกันไปหมดทุกดินแดนแห่งสัตว์มีอยู่ ที่นี้เวลาปรากฏว่าจะมีการเผาบ้านเผาเมือง เผาโลกเผาสังสารขึ้นด้วยสงครามนี้มันสะดุดใจเรา ที่เราปฏิบัติธรรมมา แม้แต่สัตว์ตัวหนึ่งทำอะไรก็ตาม เราไม่เคยจับได้เลยว่าเรามีเจตนาฆ่าสัตว์ตั้งแต่บวชมา รักสงวนสัตว์ไม่เคยแตะ

อันนี้ตั้งหน้าตั้งตาจะฆ่ากันทั้งโลกให้เห็นต่อหน้าต่อตา ที่เรารักษาความสงบและให้อภัยสัตว์มาเป็นเวลานาน ถ้าพูดถึงเรื่องการบวชก็ ๗๐ ปีแล้ว เราไม่เคยแตะ เราให้อภัยในสัตว์ทั้งหลายตลอดมา แล้วอยู่ๆ ก็จะมีการเผากันทั่วโลกดินแดนโดยถืออำนาจบาตรหลวง ความมักใหญ่ใฝ่สูง ทรงอำนาจป่าๆ ถิ่นๆ เข้ามาเอาเป็นไฟเผาโลกที่มีความสงบร่มเย็นด้วยอรรธด้วยธรรม มีจำนวนมากมายใช้ไหมล่ะ ให้พิณาศฉิบหายไปตามๆ กันนี้มันสะดุดใจ

เพราะฉะนั้นเราถึงได้พูดออกมาว่า การรบราฆ่าฟันเป็นของดีอะไร เอามาเทียบกันซี ในหลักพุทธศาสนาจะมีเครื่องยืนยันตลอด โลกผาสุกร่มเย็นกันตลอดมานี้เพราะอะไร ไม่เบียดเบียนทำลายกัน มันก็เป็นความสงบสุข อย่างเรานั่งอยู่เพียงคนเดียวสองคนมาเกิดเรื่องฆ่ากันในท่ามกลางนี้เป็นยังไงเรื่องราว จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร นี่คือไฟเผาโลก ข้าศึกศัตรูเกิดขึ้นแล้วในชุมชนที่มีความสงบร่มเย็น แล้วมันก็กลายเป็นความเป็นไฟเป็นไฟไปตามๆ กัน นี่ละมาเทียบซี นี่เราเคยทำความสงบ และศาสนาทั้งหลายเราก็แน่ใจว่าสอนโลกให้เป็นความสงบร่มเย็น

สำหรับพุทธศาสนานี้ไม่ต้องพูดแล้ว ร้อยทั้งร้อยเลย สอนโลกให้มีความอภัยซึ่งกันและกัน ให้สิทธิชีวิตของสัตว์ทั่วดินแดน ไม่ว่าตัวเล็กตัวใหญ่ ให้สิทธิเสมอกันหมดในพุทธศาสนาของเรา แล้วอยู่ๆ ก็ได้ยินว่าอย่างนี้ละ เอาอำนาจบาตรหลวงขึ้นมา กำลังรบราฆ่าฟันเริ่มขึ้นมาเวลานี้ และกระเทือนทั่วโลกแล้วเวลานี้ ใครก็ไม่เห็นดีด้วย เพราะเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องเสนียดจัญไร เป็นเรื่องมหากภัยต่อโลกโดยตรง ไม่ใช่เรื่องเป็นอรรธเป็นธรรม

พอที่จะชมเชยสรรเสริญหรือเออออไปด้วย ไม่มี มีแต่ถ้าพูดถึงว่าสาปแช่งก็สาปแช่ง ว่าหักห้ามก็หักห้ามเต็มเหนี่ยวเท่านั้นเอง

มันก็กระเทือนใจซิ พอกระเทือนใจแล้วเราก็พูดละซีที่นี้ อ้าว โลกทั้งโลกมีศาสนาทั่วโลกดินแดน สอนกันยังไงจึงต้องมาก่อความฉิบหายวายปวงให้เป็นเถ่าเป็นถ่าน ในบุคคลทั้งโลกซึ่งมีศาสนาประจำกันทุกคนอย่างนี้ได้ลงคอล่ะ นั่นมันขึ้นแล้วนะ มันเป็นอย่างไรรู้ศาสนาไหนสอนว่ายังไง สำหรับพุทธศาสนานี้สอนให้อภัยทั่วโลกดินแดน แม้แต่สัตว์อยู่ในครรภ์ก็ไม่ให้แตะ พุทธศาสนาสอนอย่างนี้มาดั้งเดิม ของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ไม่เคยแตะต้องชีวิตซึ่งกันและกัน เบียดเบียนทำลายไม่เคยมี

แล้วศาสนาทั้งหลายสอนเพื่อความสงบร่มเย็นมิใช่หรือ เอาศาสนาமாகซิเราได้อ้อ ศาสนาไหนสอนให้เกิดข้าศึกสงคราม เอาไฟเผากันมีศาสนาไหนที่แหวกแนวของความร่มเย็นแห่งโลก ที่บรรดามีศาสนาทั้งหลายด้วยกัน เอามาว่าซี มันก็ออกละซี ตั้งแต่สัตว์เขาก็รักชีวิตของเขา แม้มดแมงนี่ไปแตะเขาได้หรือ เขารักชีวิตของเขา จะมาว่าอะไรชีวิตมนุษย์จะไม่รักตัวเอง ทำไมถึงจะไปโง่กว่าสัตว์ โหดร้ายทารุณยิ่งกว่าสัตว์ เกินมนุษย์ไปแล้วนี่ มันเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ไป มันก็ออกละซีที่นี้ แล้วศาสนาท่านสอนเพื่อความสงบร่มเย็นหรือสอนยังไง เอาศาสนาทั้งหลายมาทางดูซินะ ศาสนาอะไรสอนให้รบราฆ่าฟันเผากันอย่างนี้มีไหม ในบรรดาศาสนาทั้งหลาย เอามากางกันกับพุทธศาสนา จะเข้าอยู่ท่ามกลางว่าไม่มี อย่างนี้ไม่มี

ที่นี้พอเราพูดอย่างนี้จบลงเรียบร้อย นี้สรุปมาเลยนะ ว่าการรบราฆ่าฟันกันอย่างนี้เข้ากันไม่ได้กับมนุษย์ที่ว่ามีศาสนาประจำโลก มาทำอย่างนี้มันเป็นเรื่องศาสนาที่ไหน เป็นเรื่องทำลายกัน เรื่องโจรเรื่องมารเรื่องมหากภัยต่อโลก ที่นี้พอได้ยินจากนี้แล้ว เขาก็ออกละบรรดาศาสนาทั้งหลาย เขาไม่เห็นด้วยกับหลวงตามหาบัว นั่น แล้วที่นี้เขาก็แย้บออกมา อ้อ ศาสนาพุทธนี้มีจิตวิญญาณ ศาสนานอกนั้นไม่แสดง เป็นวัตถุล้วนๆ นี่ละเป็นเหตุให้เราจับเอาได้ เขายกให้ศาสนาพุทธของเรา ที่เราออกประกาศลั่นโลกนี้ ว่าเป็นศาสนาที่มีจิตวิญญาณ สอนโลกด้วยจิตใจ นอกนั้นก็แสดงว่าเป็นวัตถุด้วยกัน มันจึงกลายเป็นสุมสี่สุมห้ากันไปได้ เวลานี้เขาก็พูดอย่างนี้ละ

ที่นี้เราก็สรุปมาเลยนะ ศาสนาเหล่านั้นก็แสดงว่า ไม่มีจิตวิญญาณเข้าไปควบคุมศาสนาของตน จึงไม่รู้จักดีจักชั่ว จักบุญจักบาปจากหัวใจที่สร้างไว้ ส่วนมากสร้างแต่ความชั่วเต็มหัวใจด้วยกันทุกคน จึงไม่รู้จักวิธีแก้ไขตัดแปลงหรืองดเว้นมัน ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามบุญตามกรรม อารมณ์ของใจเกิดขึ้นยังไง ก็ทำตามอารมณ์ อารมณ์ของใจนี้เป็น

อารมณ์ของกิเลส ไม่ใช่อารมณ์ของธรรม แต่ที่นั่นมันไม่ได้ดูใจนะ มันจะไปรู้อารมณ์อะไรๆ คิดอะไรอยากอะไรก็เดินไปตามความคิดความอยากไป ไปทางโน้นๆ ไม่พอใจฆ่าฟันรันแทงได้ เอาให้โลกฉิบหายก็ได้ เพราะเห็นแต่ด้านวัตถุภายนอก ไม่ได้ดูจิตใจที่มันเป็นพื้น เป็นไฟก่อเรื่องขึ้นมาในชั้นเริ่มแรกนะซี

แต่พุทธศาสนานี้ก่อกำเนิดขึ้นมาในชั้นเริ่มแรกนะซี ท่านจึงพูดว่า จะโกรธใครก็ตามให้ดูเจ้าของเสียก่อน เราโกรธเขา เราพอใจโกรธเขา เขาโกรธเราพอใจไหม เอามาเทียบกันทันที ถ้าเราไม่พอใจให้เขาโกรธ เราอย่าไปโกรธเขา นั่นมันก็อันเดียวกันหัวใจทุกคน แน่ะ ก็เป็นอย่างนั้น นี้เรียกว่าหัวใจ พุทธศาสนาขึ้น มโนปุพฺพฺพคฺมา ธมฺมา มโนเสฏฺฐรา มโนมยา สิ่งทั้งปวงมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จแล้วด้วยใจ จะดีหรือชั่วขึ้นไปจากใจเท่านั้น ให้ระดับสิ่งที่ป็นภัยซึ่งเกิดขึ้นจากใจนี้โดยทั่วกัน ในแดนพุทธศาสนาสอนลงจุดนี้ทั้งนั้น นอกนั้นก็ไม่ได้ยิน จิตวิญญานไม่มี เพราะฉะนั้นมันถึงเหลวแหลกแหวกแนว

ด้วยเหตุนี้เองการถือศาสนาจึงเอาแน่ไม่ได้ อันนี้เราเคยพูดมาก่อนแล้ว เรื่องศาสนาต่างๆ คือศาสนาของพระพุทธเจ้านี้เป็นศาสนาลงในจุดหัวใจ ชำระจิตใจให้ผ่องใส และบริสุทธิ์เต็มที่แล้วอ่อนน้อมไปทั่วโลกดินแดน ให้ภัยสัตว์ได้หมดเลย ศาสนาพระพุทธเจ้าออกมาจากจิตใจ ที่ชักฟอกจิตใจให้สะอาดเต็มที่แล้ว เป็นศาสนาที่นิมนวลเข้ากับสัตว์ได้ทุกตัวสัตว์เลย ไม่มีแข่งกระด้างต่อสัตว์ตัวใดทั้งนั้น พุทธศาสนาเป็นอย่างนี้ แต่ศาสนาอื่นเขาไม่มี เมื่อไม่มีก็เอาตามความคิดเห็นของหัวใจที่เราไม่ได้ดูหัวใจนั้นแหละ แต่กิเลสมันผลัดกันขึ้นมา อยากทำอย่างนั้นอยากทำอย่างนี้ คิดอะไรก็สอนออกมาตามความอยากความคิดของกิเลส โดยไม่คำนึงว่ากิเลสออกมาจากไหน เพราะไม่ได้ดูหัวใจ ที่นี้อยากทำอะไรก็ทำ

ศาสนาต่างๆ เราพูดแล้ว สำหรับศาสนาพุทธนี้จะสอนคนให้ทำชั่วไม่มี บอกไม่มีเลย สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วเพื่อความดีงามของสัตว์โลกที่ปฏิบัติตามธรรม ไม่มีคำว่าสอนสัตว์โลกให้ล่มจมเสียหายแม้รายเดียวไม่เคยมี ถ้าใครปฏิบัติตามธรรมพระพุทธเจ้าแล้วเกิดความเสียหายล่มจมอย่างนี้ไม่เคยมี มีแต่ดีขึ้นไป ปฏิบัติคนเดียวก็ดีคนเดียว สองคน สามคน มากเท่าไรก็ดีขึ้นไป ที่จะให้แหวกแนวลงไปสู่ความล่มจมเพราะคำสอนของพระพุทธเจ้านี้ ไม่มี เราก็ดูอย่างนี้สอนมาอย่างนี้ ที่นี้ศาสนาอื่นๆ เขาไม่มี

เพราะศาสนาพุทธของเรานี้เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส รู้เหตุรู้ผลต้นปลายอย่างละเอียดถี่ถ้วน โลกวิทูรู้แจ้งเห็นจริงหมดจากพระทัย กระจายไปทั่วโลกดินแดน เป็นจิตใจที่บริสุทธิ์ เห็นอะไรเห็นชัดเจนอย่างแจ่มแจ้ง ว่าดีๆ ว่าชั่วๆ ตามที่ทรงรู็ทรงเห็นแล้วนั้น แต่

ศาสนาทั้งหลายนี้ เจ้าของศาสนาเป็นคนมีกิเลส คนมีกิเลสก็เหมือนกับเรานี่ จะเสกสรรปั้น ยอไปเป็นศาสดาสักก็องค์เป็นเจ้าของศาสนานั้น มันก็คือคลังกิเลสเท่านั้น ๆ เวลาสอนคน กิเลสอยู่ที่ไหนมันก็ต้องออกตามเรื่องของมัน การสอนคนจึงมีความผิดพลาด สอนเขาว่า ดี ๆ ว่าถูก แต่มันเป็นความผิด ทำคนให้เป็นบาปเป็นกรรม ตกนรกได้มากมายจากศาสนา ของคนมีกิเลส ไม่สงสัย

ส่วนพุทธศาสนาถ้าลงได้ทำตามแล้วไม่มี บอกเด็ดขาดเลยไม่มี แม้รายเดียวก็ไม่เคยเห็นในตำรับตำราว่า พระพุทธเจ้าสอนโลกด้วยความแจ่มแจ้งชัดเจนแล้วโลกไปทำตาม พระพุทธเจ้า กลับเป็นพิษเป็นภัยขึ้นมาแก่ตนถึงกับตกนรกหมกไหม้ อันนี้ไม่เคยมี ส่วนศาสนาอื่น ๆ ก็ดังที่เคยพูด เพราะเป็นคนมีกิเลสเป็นเจ้าของศาสนา เห็นเขามายอมรับนับ ถือก็นสอนเขาไป ทีนี้เมื่อเขานับถือเขาเชื่อแล้ว เอ้าให้ทำอะไร เขาก็ทำอันนั้น ทีนี้สอนนี้สอน ผิดไป เขาก็ทำผิดไปเพราะความเชื่อของเขา นี่สร้างบาปสร้างกรรมได้ไม่สงสัย ทำคนให้ตกนรกหมกไหม้ได้ เพราะเจ้าของศาสนาเป็นคนมีกิเลส สอนผิดพลาดไป ด้วยความเชื่อถือน เขาก็ทำตาม แล้วสร้างบาปสร้างกรรมขึ้นมาได้ เรานี้ไม่สงสัยแหละ เข้าใจหรือเปล่าละ

เพราะฉะนั้นศาสนาใด ๆ ก็ตาม เราจึงไม่ได้ไว้ใจ ไม่แน่ใจ ส่วนศาสนาพุทธนี้เราตัดคอรองเลยเชียว นี่จึงได้มาประกาศบ้าง ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทีเดียว ว่าเราไม่เห็นองค์ศาสดาก็ตาม แต่มันจำอยู่ในหัวใจนี้ จะไปถามหาศาสดาองค์ไหน ศาสดาคืออะไร ถ้าว่าธาตุ ๔ ดินน้ำลมไฟ มันก็เหมือนโลกธาตุทั่วไป มีการแปรปรวนล้มหายตายจากกันเป็นธรรมดา ส่วนศาสดาองค์แท้จริงคือธรรมธาตุที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้ว นั่นแลคือองค์ศาสดาแท้ รวมตัวลงมาว่าเป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน เทียบกับมหาสมุทรมหาทะเลหลวงนั้นแหละ

มหาสมุทรมหาทะเลหลวงมาจากน้ำสายต่าง ๆ ฝนตกบนท้องฟ้าลงมามหาสมุทร มาจากสายต่าง ๆ ไหลลงมามหาสมุทร พอไหลเข้าสู่มหาสมุทรแล้วกลายเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด จะเรียกว่าแม่น้ำสายนั้นสายนี้ไม่ได้ เป็นแม่น้ำมหาสมุทรเหมือนกัน ตกมาบนท้องฟ้าลงมาถึงน้ำมหาสมุทรแล้วก็ยังเป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกัน นี่ฉันทก็เหมือนกัน บรรดาผู้บรรลุมรรคผลนิพพาน เมื่อฝนตกมาจากท้องฟ้าหรือมาจากคลองต่าง ๆ นี่คือผู้บำเพ็ญคุณงามความดีมา มาจากสายต่าง ๆ กันเรื่อยมา ผู้นี้บำเพ็ญ ผู้นั้นบำเพ็ญ มันก็เป็นแม่น้ำหลายสาย เมื่อบารมีแก่กล้าสามารถแล้วก็เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพาน

เมื่อใครยังไม่เข้าก็ไหลเข้ามา ๆ ทุกทิศทุกทางด้วยการสร้างบารมีที่ถูกต้อง เมื่อได้เข้าถึงวิมุตติคือหลุดพ้นบึงเข้ามาเท่านั้น เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมด เช่นเดียวกับแม่น้ำที่มาจากสายต่าง ๆ ลงมหาสมุทรแล้วเป็นมหาสมุทรเช่นเดียวกันหมด จะ

เรียกมหาสมุทรที่ไหนไม่ได้เลย จะเรียกว่าแม่น้ำนี้มาจากสายนั้นสายนี้เหมือนแต่ก่อนไม่ได้ เมื่อเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเรียกได้คำเดียวว่าน้ำมหาสมุทร อันนี้จิตใจของท่านผู้บริสุทธิ์ เมื่อเข้าถึงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ เรียกว่า อยู่ในท่ามกลางแห่งมหาวิมุตติมหานิพพานแล้วจะไปทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร มันก็กระจางอยู่ในหัวใจนี้แล้ว ทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร

รูปร่างกลางตัว อันนี้เรื่อนร่างของพระพุทธเจ้าต่างหาก แต่พุทธะแท้คือธรรมชาติที่บริสุทธิ์ นั่นละคือมหาวิมุตติมหานิพพาน บรรดาผู้ตรัสรู้ธรรมเข้าตรงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นผู้ที่สำเร็จมรรคผลนิพพานเต็มหัวใจแล้ว ท่านจึงไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ถามหาอะไร ก็อยู่ในท่ามกลางมหาวิมุตติมหานิพพานด้วยกันแล้ว ถามกันหาอะไร เป็นอย่างนั้นละ นี่กล่าวพูดทุกอย่าง สอนโลกให้โลกได้พิจารณาพิจารณาด้วยกัน เวลาเราตายจะไม่มีใครพูดอย่างนี้นะ ถึงขนาดนั้น

การพูดอย่างนี้เราไม่มีคำว่าโอ้อวด มันเหนือไปหมดแล้วจะเอามาพูดอะไร ประสาทกองส้วมกองถ่าน ตำนานิตเตียน โจมตีข้างนั้นข้างนี้ มันเป็นเรื่องกองส้วมกองถ่านเหยียบหัวมันไปเลย ธรรมเหนือนั้นขนาดไหน ถ้าจะมากำหนดจำนวนถึงส้วมถึงถ่าน ธรรมก็เหมือนส้วมเหมือนถ่าน ไม่เหนือกัน แล้วอะไรจะดียิ่งกว่ากันไม่มีทาง แน่ะ เมื่อธรรมเป็นธรรม ส้วมถ่านเป็นส้วมถ่าน สมมุติเป็นสมมุติ วิมุตติเป็นวิมุตติแล้วก็เหยียบกันไปได้ สอนไปได้ เพราะเหนืออยู่แล้ว วิมุตตินี้เหนือตลอด ท่านจึงเรียกว่าโลกุตระธรรม ธรรมเหนือโลก โลกก็คือโลกสมมุติตัวเองจะเป็นอะไรที่ไหนไป

เราก็จึงกล่าวพูดทุกอย่าง เวลาเราตายนี้จะไม่มีใครพูดนะ บอกขนาดนั้นละ มันจ้ำอยู่ในหัวใจนี้ตลอดเวลา จะให้พูดว่ายังไง นิพพานเที่ยงคืออันนี้ละ ธรรมชาติที่มันจ้ำแล้ว ตั้งแต่ขณะที่ผางขึ้นมา เราเคยพูดแล้ว พ.ศ. เท่าไหร่ เอามาหลอกท่านทั้งหลายหรือ ปฏิบัติแทบเป็นแทบตาย บางครั้งถึงขนาดที่จะสลบจะตายไปก็มี เพราะพึดกับกิเลสไม่มีคำว่าถอยจนได้ชัยชนะขึ้นมา สมเหตุสมผลที่สละเลือดเนื้อลงไป ชีวิตจิตใจไม่เสียดายเพื่อธรรมทั้งนั้น แล้วก็ธรรมขึ้นมา สมเจตนา จึงได้มาประกาศธรรมสอนโลก

เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าเวลาสลบไสลใครรู้ได้ พระองค์ทรงบำเพ็ญบารมี แล้วบำเพ็ญความเป็นพระพุทธเจ้าในชาติสุดท้ายขนาดสลบถึง ๓ หน ใครไปเห็นพระพุทธเจ้าเวลามาตรัสรู้ธรรมแล้ว กระจายธรรมสอนโลกมาจนกระทั่งถึงบัดนี้เป็นยังงี้ นั้นเห็นไหม อันนี้เวลามันเป็นขึ้นมา ก็จะไปหาถามใคร ความจริงของจริง ถามใคร มันก็รู้อยู่กับเจ้าของไปถามใคร แน่ะ เหมือนเราอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร จะไปถามมหาสมุทรทำไม เมื่ออยู่

ในท่ามกลางมันอยู่ นี่ท่ามกลางมหาวิมุตติมหานิพพาน ซึ่งเป็นธรรมชาติอันเดียวกันแล้ว มันก็จำอย่างเดียวกันแล้ว ถ้ามหาพระพุทเจ้าอะไร

พูดอย่างนี้ละ ใครจะว่าประมาทหรือไม่ประมาทเราไม่เคยสนใจกับเรื่องของกิเลส มาเท่าว้อกๆ แวกๆ เอาความจริงมาพูดเสียคำเดียวเท่านั้น เราจึงสอนไป ไปสถานที่บุคคล กาลเวลา ที่สมควรจะแสดงหนักเบาอย่างน้อยเพียงไรเราก็สอน ควรจะลงขนาดไหน ก็ลงขนาดนั้น ควรจะหนักก็หนัก ควรจะทุ้มลงเลยก็ทุ้มลงทีเดียวเลย ตามแต่เหตุการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับใจที่จะควรออกต้อนรับกัน ถ้าไม่ควรที่จะรับได้ ดึงออกก็ไม่ออก ธรรมนี้ถึงจะสอนยังไง ถ้ามยังงามมันก็ไม่ออก มันไม่ควรแก่กันก็ไม่ออก ถ้าถึงเวลาถึงกาลที่ควรจะออกแล้ว เอาไว้ไม่อยู่ตามเลยทันที นั่นละธรรมพระพุทเจ้า ความเหมาะสมอยู่กับใจดวงเดียว ไม่อยู่กับดินฟ้าอากาศที่ไหน อยู่กับหัวใจของผู้ที่ที่จะสงเคราะห์โลกได้ขนาดไหน

พระพุทเจ้าสอนโลกไม่ได้สอนด้วยดินฟ้าอากาศ สอนด้วยธรรมที่บริสุทธิ์อยู่ในภายในใจต่างหากนี่นะ นี่ละถึงได้ห่วงใยกับโลกสงสาร เวลานี้จวนจะตายแล้วก็บอกแล้วนี่นะ เราไม่เคยห่วงใยกับสิ่งใดในโลกอันนี้ เราห่วงใยแต่มนุษย์ชาวพุทเรา ไปที่ไหนจึงตะเกียกตะกาย อย่างไปทางโน้นไปทางนี้ จนเขาจะว่าหลงตาบวนี้เป็นผู้กวบ้านกวนเมือง ก็ยอมรับ เพราะเหตุไรมันเป็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะไปแล้ว ไหนละทองคำ ไหนละดอลลาร์ ณะเห็นไหมละ เหมือนไปกวนบ้านกวนเมือง นี้กวนด้วยความเมตตาต่างหาก เราไม่เคยแตะแม้แต่บาทหนึ่ง สมบัติทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมา เราพอทุกอย่างแล้วฟังเอาซิ เราทำด้วยความเมตตาแล้ววันๆ ได้มาน้อยเพียงไรเก็บหอมรอมริบๆ มาตั้งพี่น้องทั้งหลายเห็น

ถ้าว่างานสิ่งก่อสร้างจากเงินของพี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้ มันเต็มประเทศไทยเวลานี้ มีอยู่ทุกแห่ง ตั้งแต่เราบริจาค เราไม่เคยเก็บเงินตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ไม่เคยยุ่งนะ มีแต่ทำประโยชน์ให้โลก อย่างทองคำเหมือนกัน ได้มาเท่าไรนี้ใครที่ทำผิดพลาดให้เห็น แล้วขอขาดเลยนูนกับเรา ใครที่มาเกี่ยวข้องกับเรา ต้องเป็นผู้เสียสละชีวิตต่อคำสัตย์คำจริงของพระพุทเจ้าแล้วถึงจะเข้ากันได้กับเรา ที่จะมามีลืมีลับกับเราไม่ได้นะ เราไม่มีคนใกล้คนไกล คนที่เชื่อถือได้นั้นแหละเป็นคนี่ฝากเป็นฝากตายกัน เรามอบภาระทุกอย่างทุกอย่างให้ ถ้าคนไม่ไว้ใจกันมันจะเกิดมาจากท้องเดียวกัน เราก็ไม่เล่นด้วย

เพราะกิเลสกับธรรมเกิดขึ้นมาจากท้องเดียวกันมันก็ไม่เหมือนกัน กิเลสเป็นกิเลส ธรรมเป็นธรรม อยู่ในจิตอันเดียวกันก็ไม่เหมือนกัน กิเลสเป็นกิเลสอยู่ในจิต ธรรมเป็น

ธรรมอยู่ในจิต นั่น นี่เกิดมาจากท้องเดียวกันก็ตาม ผู้ชั่วมันเป็นชั่ว ผู้ดีเป็นดี เชื้อถือกันได้
 ยังไง นี่เราปฏิบัติอย่างนั้นนะทุกวันนี้กับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เราอุตส่าห์พยายามเต็มเม็ด
 เต็มหน่วย การเทศนาว่าการนี้ตั้งแต่ออกสนามมานี้ก็ถึง ๕ ปีกว่าแล้ว เทศน์ก็กัณฑ์เอาไป
 นับดูซิท่านทั้งหลาย

ถ้าจะนับแบบโลก ๆ ใครจะเทศน์ได้อย่างนี้ไม่ใช่คุย การที่จะไปเทศน์แต่ละแห่ง ๆ ดู
 หนังสือแทบล้มแทบตาย ไปพูดที่นั่นที่นี่ ครั้นไปพูดมาแล้ว หนังสือยังไม่ดู เขามาเชิญมา
 ชวนไปเทศน์ที่นั่นที่นี่ เอ้า หนังสือไม่ได้ดู เทศน์ไม่ได้ แน่ เป็นอย่างนั้น เรื่องของโลก
 ทั้งหลายเป็นอย่างนั้น แต่หัวใจดวงนี้ไม่เป็น ว่าตรง ๆ อย่างนี้ ถ้าควรจะออกมันจะผางทันที
 เลย ไม่ควรออกถึงเท่าไรก็ไม่ออก เพราะฉะนั้นจึงว่าไม่มีของเก่าของใหม่การเทศนาว่าการ
 ถึงเวลาแล้วออกเลย ผิง ๆ จบแล้วหายเงียบไปเลย ไม่ได้เป็นอารมณ์กับคำที่ดูว่ากล่าว
 เยียนตีหรือนิมนวลอ่อนหวานอะไรเลย เพราะเป็นธรรมเหมือนกันหมด หนักก็เป็นธรรม
 เบาก็เป็นธรรม เป็นประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น ออกตามระยะ ๆ ที่ธรรมจะเป็นประโยชน์แก่
 โลกขนาดไหน

เวลาเทศน์จบลงแล้วหายเงียบเลย ไม่ได้เคยเป็นอารมณ์กับที่ว่าวันนี้พูดไปเพราะ
 เพราะพริ้ง พูดนิมนวลอ่อนหวาน วันนี้พูดดุเดือด พูดกระโชกกระชาก กระแตกแตกตันนี้
 เสียใจต่อการเทศน์ของตัวเอง ไม่เคยมี ถ้ามีเทศน์ไม่ได้ ถ้าลงเกรงใจเขาเกรงใจเราอยู่แล้ว
 เทศน์ไม่ได้นะ เกรงใจเขาก็คือกิเลส เกรงใจเราก็คือกิเลส นั่น เมื่อไม่มีกิเลสตัวไหนที่จะมา
 เกรงใจแล้ว เหตุผลกลไกของธรรมจะออกแรงแไหน ออกได้สบาย ๆ พูดออกแล้วจบหาย
 เงียบไปเลย เหมือนไม่ได้พูด จะเด็ดจะเดี่ยวจะดุดจะดำ จะนิมนวลอ่อนหวานขนาดไหนเป็น
 แบบเดียวกันหมด ไม่มีคำว่าเป็นอารมณ์ ไม่ติดเขาไม่ติดเรา เข้าใจไหม

นี่ละเราเทศน์สอนโลกเวลานี้ เราเทศน์อย่างเปิดเผยทีเดียว ใครจะฟังก็ฟัง เหมือน
 อย่างคนทั้งโลกมีแต่หลวงตาบัวคนเดียวหรือที่หยาบโลนที่สุด ไปหาโกหกโลก นอกจากนั้น
 โลกเขาเป็นคนมีสมบัติผู้ดีอย่างนั้นหรือ เอาไปเทียบซิพี่น้องทั้งหลาย เราตะเกียกตะกาย
 มาเพื่อพี่น้องทั้งหลายนี้ เราไม่ได้คำนึงถึงความเป็นความตาย ซึ่งประกอบความเพียรอยู่ใน
 ป่าในเขา จนถึงขั้นบางครั้งจะสลบไสลก็มี พัดกับกิเลส จนกระทั่งได้ผลเป็นที่พอใจออกมา
 ประกาศธรรมสอนโลกมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ มันเป็นเครื่องหลอกลวงโลกไปหมดแล้วหรือ
 ไม่มีของจริงอะไร มีแต่ส้วมแต่ถ่านคือกิเลสเต็มหัวใจนั่นหรือ เป็นของที่สัตว์โลกทั้งหลาย
 กราบไหว้บูชาวิ่งตามมันเป็นบ้าอยู่ทุกวันนี้ มีอย่างนั้นแหละ เราอยากถามว่านั่นหรือถาม
 แล้วก็ไม่รู้ล่ะ มันค้นฟันว่าไง

อะไรจะเล็ดยิ่งกว่าธรรมพระพุทเจ้า ประกาศทันทีตอนที่เรายังไม่ตาย จำอยู่ในนี้
ว่างั้นเลย ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทเจ้า ธรรมที่ท่านสอนประสิทธิ์ประสาทให้เต็มที่แล้ว
เราปฏิบัติเต็มที่ของเราก็ได้เต็มภูมิของเราแล้ว ไปทูลถามพระพุทเจ้าหาอะไร ธรรมนี้เป็น
ธรรมของจริง มาปฏิบัติตามความจริงแล้วมันจะปลอมไปไหน นั่น ท่านว่า สนฺทสิริโก ผู้
ปฏิบัตินี้และจะเป็นผู้รู้เองเห็นเอง ไม่ต้องไปถามใคร แน่ะ ท่านก็บอกไว้แล้ว

เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วยังจะไปทูลถามพระพุทเจ้า ข้าพระองค์รู้แล้วยัง ถามหาอะไร
เป็นบ้าเหออยากว่างั้น แล้วเวลาไปเทศน์สอนประชาชน นี่ข้าพระองค์ไปเทศน์สอน
ประชาชนหมดกำลังแล้ว มาขอวิชาความรู้จากพระพุทเจ้าใหม่ไปสอนโลกอีกทีหนึ่ง ก็ไม่
เคยมีในบรรดาสาวกทั้งหลาย ตรัสรู้ฝังแล้วเต็มภูมิของสาวกองค์นั้นๆ ควรจะสอนโลกได้
ขนาดไหนๆ เต็มภูมิของตัวเองๆ จึงไม่ไปทูลขอธรรมจากพระพุทเจ้ามาเพิ่มเติมอีกว่า
เจ้าของบกพร่อง เข้าใจไหมละ

พูดไปพูดมาก็หนักขึ้นเรื่อยๆ เป็นสภามาแล้ว เต็มไปหมดแล้วนี่ เอ้า มัน
คันฟันจริงๆ นะ มองดูนี้งุ่มง่ามตัวมเตี้ยๆ มีแต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลัง ธรรมะไม่มียิบๆ
เย็บๆ พอจะเห็นบ้างเลยมันเป็นยังไงชาวพุทเราอยากถามว่างั้นนะ นี่ละที่ว่าอยู่ในวัดกับ
พระกับเณรก็เหมือนขอนแก่น ซ่อๆ ซ่าๆ โง่งเง่าเต่าตุ่น โห ผ่ากิเลสผ่าแบบนี้ละเหอ นั่น
พระพุทเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านผ่ากิเลส ผ่าแบบงุ่มง่ามตัวมเตี้ยเหมือนซุงทั้งท่อนนี้
เหอ นี่ละมันอดคิดไม่ได้ แล้วก็หลับหูหลับตาไปเฉย เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ หูหนวกตาบอดเลย
ถ้ามันนานๆ ถ้าพูดภาษาโลกเขาเรียกว่ามันโมโหก็ว้ากเสียทีหนึ่งเท่านั้น จากนั้นก็ปล่อยไป
ตามเรื่องตามราวไปเท่านั้น

โยม หลวงตาเจ้าขา พระทิเบต เป็นผู้แทนพระองค์จากท่านดาไลลามะ ท่านมาร่วม
สร้างวัดกับเถรวาท พระที่สร้างคือหลวงพ่อเมตตาพุทศยาเจ้าคะ อยู่ที่เมืองไทย ก็เลยถือ
โอกาสมากราบหลวงตา

หลวงตา ว่าไง พูดให้ชัดเจน

โยม มาจากธรรมศาลาค่ะ ท่านเป็นพระทิเบต มาจากอินเดีย เป็นเจ้าอาวาสวัด
หลวงของท่านดาไลลามะ ได้มาร่วมสร้างพระกับเถรวาทในเมืองไทย วันนี้ท่านเลยขอถือ
โอกาสมากราบหลวงตา เพราะว่าโยมเคยขึ้นไปที่ธรรมศาลา ท่านดาไลลามะท่านได้เรียน
ถามถึงหลวงตาเจ้าคะ โยมก็เลยถือโอกาสพาพระทิเบตมากราบหลวงตาเพื่อจะได้สนทนา
กับหลวงตา แล้วก็จะได้ขึ้นไปเรียนให้ท่านดาไลลามะทราบถึงหลวงตาเจ้าคะ เพราะว่าท่านดา
ไลลามะถามถึงหลวงตาว่า ได้ทำกิจกรรมช่วยชาติอย่างไร และก็มีคามงดงามอย่างไร โยม

อธิบายไม่เก่งค่ะ แต่ก็ได้อธิบายว่าหลวงตาได้รับบริจาคจากชาวไทย เพื่อนำทองไปเก็บไว้ที่
แบงก์ชาติเพื่อช่วยประเทศไทย ให้ไม่ตกเป็นหนี้ของต่างชาติเจ้าค่ะ วันนี้พระทิเบตบอกว่า
เป็นสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดว่าจะมีโอกาสได้มาราบหลวงตา ซึ่งเป็นพระที่ปฏิบัติด้วยความ
เมตตาอันสูงแก่ประเทศไทย ดีใจมากที่ได้มาราบ มีโอกาสได้มาเข้าเฝ้าแล้วก็ได้มาสนทนา
กับหลวงตาเจ้าค่ะ

พระทิเบตเล่าว่าในทิเบตนี้ท่านดาไลลามะ ถือว่าพระองค์ท่านเป็นผู้ที่สืบ
พระพุทธศาสนาทางฝ่ายมหายาน และปัจจุบันนี้ทิเบตตกเป็นของเมืองจีน จึงทำให้ท่าน
ต้องเสด็จมาอยู่ที่อินเดีย ใช้ฐานที่อินเดียเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้วยบารมีขององค์หลวง
ตาผู้มีความเมตตาอันสูง จึงขอพรจากท่าน ให้ท่านดาไลลามะ ท่านมีอายุยืน แล้วก็มีโอกาส
ที่จะได้เผยแผ่พระพุทธศาสนาต่อไปเป็นหลักของทิเบตค่ะ

หลวงตา เอาละเข้าใจ ๆ เอาละยุติลงละ ทางทิเบตถือพุทธศาสนามีเกี่ยวข้องกับการ
อบรมใจภาวนาบ้างหรือเปล่าละ

โยม มีเจ้าค่ะ

หลวงตา ต้องให้มีที่จิตให้สงบ

โยม เมื่อวานนี้มีการปฐกฐาวิสาขนาธรรมะกับท่านอาจารย์อุทัย ธัมมวโรเจ้าค่ะ ซึ่ง
ท่านอาจารย์อุทัย ธัมมวโร ฟังคำอธิบายจากพระทิเบต ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดหลวงของท่าน
ดาไลลามะ หลักทั้งหมดก็ได้มาเหมือนกับเถรวาท ของธรรมยุตินั้นแหละค่ะ ก็มีการปฏิบัติ
ธรรม

หลวงตา ปฏิบัติจิตนั้นละ กำหนดจิตให้มันสงบ นั่นละศาสนาอยู่ที่จุดนั้น ถ้าจิตไม่
สงบแล้ว ไม่ได้เรื่อง มีที่ศาสนาที่ไม่ได้ความ แม้พุทธศาสนาก็ตามถ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับจิต
แล้ว ผิดกับหลักของพระพุทธเจ้า อันนี้ละเป็นศาสนาที่เลิศ เลิศอยู่ตรงนี้ ภาวนาอบรมตรง
นี้แล้วจะเห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมา ผลสุดท้ายไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า
ฟังซินะ ทั้ง ๆ ที่ทูลถามมาตลอด ศึกษาอบรมมาจากพระพุทธเจ้าตลอด ๆ ที่เรียกว่า สาวโก
แปลว่าผู้ได้ยินได้ฟังจากการอบรมพระพุทธเจ้ามาตลอด พอถึงขั้นของตัวเองที่เต็มที่แล้ว
ไม่ทูลถาม แนะ เหมือนกับรับประทานอิ่มแล้ว จะป้อนเท่าไรมันก็พอ เอาเท่านั้น เอาละที่นี้
จะให้พร

ดีละ ขอขอบคุณมากที่อุตสาหมาเยี่ยมนี้ ขอขอบคุณมากนะ ให้ภาวนาเก่ง ๆ รักษาจิตให้
สงบลงด้วยลมหายใจ กำหนดลมหายใจ อานาปานสติ กำหนดลมเข้าลมออก มีสติอยู่ตรงนี้
จิตจะแสดงความแปลกประหลาดขึ้นที่นี้ ในโลกอันนี้ไม่มีอะไรแปลกยิ่งกว่าจิต เลวที่สุดก็

คือจิตที่ไม่ได้รับการอบรม ไม่สนใจในธรรมเครื่องบำบัดรักษา แล้วเลิศที่สุดก็คือจิต ที่ได้รับการอบรมบำรุงรักษาตัวเองตลอดเวลา เช่นพระพุทธเจ้าและสาวก เลิศจากการอบรมภาวนา เข้าใจเธอ นี่แหละหลักพุทธศาสนา เราไม่ต้องไปหาอะไรมากมายละ เอาตัวนี้ละ ตัวเหตุ ตัวนี้ตัวดีตัวดีนั่น หลูปนั้นคลำนี้ งมๆ เกาๆ ไปอย่างนั้น เอา ฟาดตัวจริงมันอยู่นี้ มันดีอยู่ตรงไหน ชัดลงตรงนี้แล้ว พอชัดลงตรงนี้แล้วเงาทั้งหลายมันจะลึ่มระนาวไปหมด เห็นตัวจริงขึ้นมา เข้าใจ เอาละที่นี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ